

O NIEKTORÝCH ASPEKTOCH SPOLOČNEJ ZAHRANIČNEJ A BEZPEČNOSTNEJ POLITIKY EURÓPSKEJ ÚNIE

ON SOME ASPECTS OF THE COMMON FOREIGN AND SECURITY POLICY OF THE EUROPEAN UNION

Iveta NOVOTNÁ

HISTÓRIA ČLÁNKU

Doručený: 26. 09. 2022

Schválený: 12. 12. 2022

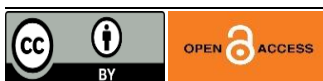
Vydaný: 31. 12. 2022

ABSTRACT

The membership of the Slovak Republic in the European Union fundamentally determines the international status of the Slovak Republic, represents the primary environment for the implementation of key interests of the Slovak Republic, provides adequate opportunities to influence international decisions and processes that have an impact on the security and quality of life of the citizens of the Slovak Republic. As a member of the European Union, the Slovak Republic participates in the processes of creating all European policies including the Common Foreign and Security Policy. At the same time, of course, it actively participates in fulfilling and ensuring the goals and tasks arising from it.

KEYWORDS

European Union, Common Foreign and Security Policy, Common Foreign and Security Policy Instruments, Strategies of the European Union

© 2022 by Author(s). This is an open access article under the Creative Commons Attribution International License (CC BY). <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

ÚVOD

Po zásadných zmenách v globálnom i regionálnom bezpečnostnom prostredí po skončení studenej vojny a bipolárneho rozdelenia sveta sa v ostatných dvoch desaťročiach otázky zaistovania bezpečnosti a obrany stali ešte zložitejšími a vývoj v tejto

oblasti oveľa ťažšie predvídateľný (Belan, 2016; Majchút, 2018; Jurčák a kol., 2020; Ivančík, 2022a). Európska únia (ďalej len „EÚ“), ktorá vznikla v roku 1993, keď nahradila dovtedajšie Európske hospodárske spoločenstvo, musela na tento vývoj reagovať, a preto si postupne vypracovala svoju vlastnú bezpečnostnú stratégiu a začala budovať svoju vlastnú zahraničnú, bezpečnostnú a obrannú politiku (Nečas – Kollár, 2018; Kazanský, 2018; Ivančík, 2021).

Zvyšujúce sa napätie medzi členskými krajinami EÚ a partnerskými krajinami, najmä Spojenými štátmi americkými, na jednej strane a predovšetkým Ruskom a Čínou na druhej strane podnietili diskusie o obnovení éry rastúcej vzájomnej konkurencie veľmocí (Ivančík, 2022b). V tejto súvislosti sa, pochopiteľne, opätovne zintenzívnili aj diskusie o nevyhnutnej potrebe zvýšenia úrovne európskej bezpečnosti a obrany prostredníctvom modernizácie existujúcich a budovania nových obranných spôsobilostí a kapacít (Ivančík, 2020). Objavili sa viaceré iniciatívy (napr. Stála štruktúrovaná spolupráca – PESCO, Európsky obranný fond – EDF, Strategický kompas – SC a ďalšie), vychádzajúce zo Spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (ďalej len „SBOP“), ktorá je nedeliteľnou a integrovanou súčasťou Spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (ďalej len „SZBP“) Únie.

Z uvedeného dôvodu sa v nasledujúcich častiach článku zameriame primárne na SZBP, pričom s pomocou základných metód vedeckého výskumu – analýzy, syntézy a komparácie pozornosť sústredíme predovšetkým na zásady a smerovanie SZBP, jej nástroje a stratégie. Zároveň pri spracovaní predmetného článku využijeme relevantné teoretické východiská, nachádzajúce sa v prácach renomovaných domácich a zahraničných autorov, zaoberajúcich sa skúmanou problematikou a v oficiálnych dokumentoch EÚ.

1 SPOLOČNÁ ZAHRAIČNÁ A BEPEČNOSTNÁ POLITIKA EÚ – ZÁKLADNÉ VÝCHODISKÁ

EÚ sa v SZBP zameriava hlavne na zachovávanie mieru a posilňovanie medzinárodnej bezpečnosti, rozvoj a upevňovanie demokracie právneho štátu a zachovávanie ľudských práv a slobôd na celom svete (Jurčák a kol., 2009). EÚ má väčší vplyv na svetovej scéne, keď v medzinárodných otázkach zastáva jednotný postoj. Členstvo Slovenskej republiky (ďalej len „SR“) v EÚ zásadným spôsobom určuje medzinárodné postavenie SR, zároveň predstavuje primárne prostredie pre uskutočňovanie kľúčových záujmov SR, čím poskytuje adekvátne možnosti vplývať na medzinárodné rozhodnutia a procesy, ktoré majú dosah na kvalitu života občanov SR. SR, ako člen EÚ sa podieľa nielen na procese tvorby SZBP, ale aj pri napĺňaní a zabezpečovaní jej jednotlivých úloh a cieľov.

Cieľom SZBP je riešiť konflikty a podporovať medzinárodné porozumenie a spoluprácu, prostredníctvom diplomacie a dodržiavania medzinárodných pravidiel. SZBP EÚ bola vytvorená na základe Maastrichtskej zmluvy, neskôr bola posilnená nasledujúcimi zmluvami, Amsterdamskou zmluvou a najmä Lisabonskou zmluvou (hlava V Zmluvy o EÚ, od nadobudnutia platnosti tejto zmluvy v decembri 2009 má EÚ právnu subjektivitu,

znamená to, že môže podpisovať medzinárodné zmluvy).

Hlavné zásady a línie SZBP určuje Európska rada, ktorá sa skladá z hláv štátov (resp. predsedov vlád všetkých členských krajín EÚ). Ústredným rozhodovacím orgánom v oblasti SZBP je Rada pre zahraničné veci, ktorá sa skladá z ministrov zahraničných vecí všetkých členských krajín EÚ a rozhodnutia prijíma v súlade s hlavnými zásadami a líniami pre oblasť spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, stanovenými Európskou radou.

Európska komisia zohráva aktívnu úlohu pri rozvoji celkovej stratégie EÚ a navrhovaní a vykonávaní jednotlivých politík EÚ, ktoré pravidelne vyhodnocuje a predkladá o nich správy. Európska komisia spolu s ďalšími hlavnými inštitúciami EÚ tvorí celkovú stratégiu a politické smerovanie EÚ (Globálna stratégia pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ - Spoločná vízia, spoločný postup: Silnejšia Európa – Globálna stratégia pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ z 28. júna 2016 a Globálna stratégia EÚ – Pohľad na uplynulé tri roky, pohľad do budúcnosti z 13. júna 2019).

Európska rada sa na zasadnutí 20. - 21. júna 2019 v Bruseli dohodla na novom strategickom programe na roky 2019 - 2024, ktorý stanovuje prioritné oblasti činnosti Európskej rady a usmernení pre pracovné programy inštitúcií EÚ. Európska komisia sa v rámci priorit určených na roky 2019 - 2024 zamerala (ako na jednu zo šiestich priorit) na stratégiu silnejšej Európy vo svete (A stronger Europe in the world 2019 - 2024).

EÚ používa v rámci SZBP viacero nástrojov, medzi ktoré v rámci práva EÚ (jeho tvorby a uplatňovania) patrí uzatváranie medzinárodných dohôd (uplatňovanie právomoci EÚ smerom navonok, ako právomoci výlučnej alebo spoločnej). Ide predovšetkým o uzatváranie medzinárodných dohôd s krajinami mimo EÚ alebo s medzinárodnými organizáciami, pričom tieto dohody tvoria kategóriu sui generis (odlišnú od primárneho práva aj sekundárneho práva EÚ). Medzi nástroje SZBP patria aj medzinárodné dohody, deklarácie kontakty s tretími krajinami či spoločné stratégie (Jurčák a kol., 2009).

Neoddeliteľnou súčasťou SZBP je, ako sme už naznačili vyššie, SBOP, ktorá tvorí spolu s ďalšími nástrojmi EÚ súčasť vonkajších vzťahov, odráža smerovanie európskej integrácie a stáva sa pre EÚ dôležitým nástrojom pri presadzovaní globálnej bezpečnosti a stability. Hlavným zámerom SBOP je prostredníctvom operácií a misií vedených mimo teritória EÚ poskytnúť vojenské a iné ako vojenské (policajné a civilné) možnosti pre prevenciu, pre riešenie medzinárodných konfliktov. (Jurčák a kol., 2009, s. 138).

Práve tieto zahraničné operácie a misie sú vlajkovou loďou SZBP a najviditeľnejším nástrojom SBOP, ktorým EÚ zaisťuje bezpečnosť a prispieva k stabilite vo svojom okolí. Od roku 2003, kedy bola zahájená prvá operácia pod hlavičkou SBOP, spustila Únia viac ako 30 zahraničných operácií a misií s účasťou nielen vojakov, ale aj civilných expertov a policajtov. Operácie a misie SBOP EÚ sú kombináciou vojenských a civilných schopností pod jedným inštitucionálnym rámcom. Popri klasických vojenských operáciách, pri ktorých vojaci z európskych členských štátov dohliadajú na udržiavanie mieru alebo ho pomáhajú

dodržiavať, Únia vysielala aj operácie policajné.

Policajné operácie SBOP asistujú v cieľových krajinách pri výcviku miestnych policajných jednotiek, môžu ale v prípade nutnosti aj ich úlohy úplne prevziať a miestne sily na obmedzenú dobu nahradiť. Misie, v ktorých môže Únia pôsobiť, zahŕňajú spoločné akcie v oblasti odzbrojenia, humanitárne a záchranné misie, poradné a pomocné misie vo vojenskej oblasti, misie na predchádzanie konfliktom a udržanie mieru, misie bojových síl na riešenie kríz, vrátane misií na presadzovanie mieru a stabilizačných operácií po ukončení konfliktov. Všetky tieto misie môžu prispievať k boju proti terorizmu vrátane podpory tretích krajín v boji proti terorizmu na ich území (Ivančík – Jurčák, 2013).

EÚ musí účinne zaistiť bezpečnosť svojich členských štátov a rozvíjať spoločnú európsku bezpečnosť a obrannú politiku. Vnútroštrná a vonkajšia bezpečnosť tvoria dve strany jednej mince. Boj proti terorizmu a organizovanému zločinu si vyžaduje úzku spoluprácu policajných zborov všetkých krajín EÚ. Orgány ako Europol, Európsky policajný úrad a Eurojust (ktorý podporuje spoluprácu medzi prokurátormi, sudcami a príslušníkmi polície v rôznych krajinách EÚ) musia zohrávať aktívnu a účinnú úlohu.

Európski občania majú všade v EÚ nárok na slobodný život bez strachu pred prenasledovaním alebo násilím. Medzinárodný zločin a terorizmus však napriek tomu stále patria medzi hlavné obavy dnešných Európanov. Sloboda pohybu musí znamenať, že každý dostane kdekoľvek v EÚ rovnakú ochranu a rovnaký prístup k spravodlivosti. Takto sa cez následné zmeny a doplnenia zmlúv postupne z EÚ stáva jednotný „priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti“. Priestor pre činnosť EÚ v týchto oblastiach sa v priebehu rokov rozšíril vďaka tomu, že Európska rada postupne prijala tri rámcové programy. Ide o Tamperský program (1999 – 2004), Haagsky program (2005 – 2009) a Štokholmský program (2010 – 2014). Zatiaľ čo Tamperský program a Haagsky program sa zameriavali na väčšiu bezpečnosť, Štokholmský program sa sústreďuje skôr na ochranu občianskych práv. Proces prijímania rozhodnutí sa v týchto oblastiach stal účinnejší vďaka Lisabonskej zmluve, ktorá nadobudla platnosť v decembri 2009. Dovedy bola všetka zodpovednosť za vytváranie a spravovanie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti vyhradená len členským štátom. V tejto oblasti bola aktívna najmä Rada EÚ (t. j. prostredníctvom rokovaní a dohôd medzi ministrami jednotlivých vlád) a Komisia s Parlamentom zohrávali len malú úlohu. Lisabonská zmluva to zmenila – Rada EÚ teraz prijíma väčšinu svojich rozhodnutí hlasovaním kvalifikovanou väčšinou a Parlament má v rozhodovacom procese postavenie rovného partnera.

2 STRATÉGIE EÚ - STRATEGICKÝ KOMPAS A GLOBÁLNA STRATÉGIA

Rada EÚ 21. marca 2022 (v súvislosti s veľkými geopolitickými zmenami a vojnou na Ukrajine) formálne schválila Strategický kompas EÚ, ktorý predstavuje akčný plán EÚ

na posilnenie bezpečnostnej a obrannej politiky EÚ do roku 2030.

Cieľom Strategického kompasu EÚ je, aby sa EÚ stala silnejším a akcieschopnejším garantom bezpečnosti, pričom implementácia Strategického kompasu EÚ predstavuje dôležitý medzník v rámci ochrany európskeho spoločenstva. Implementácia predchádzajúceho dokumentu „Implementačný plán pre bezpečnosť a obranu“ (2016) nebola úspešná a plán nepriniesol očakávané výsledky.

Snahou Strategického kompasu EÚ je:

- zvýšiť strategickú autonómiu EÚ,
- schopnosť spolupracovať s partnermi pri ochrane jej hodnôt a záujmov,
- zintenzívniť podporu globálneho poriadku, založeného na pravidlách, ktorého jadrom je Organizácia Spojených Národov.

Strategický kompas EÚ je založený na štyroch pilieroch - aktivita, investície, partneri a bezpečnosť.

Dokument obsahuje aj podrobnú analýzu hrozieb a výziev na európskom kontinente a načrtol ako jednu z najväčších súčasných hrozieb prítomnosť Ruska na Ukrajine. V rámci implementácie dokumentu sa EÚ zaviazala k tomu, že každé tri roky bude vytvárať novú koncepciu hrozieb a nástrah s prihliadaním na dynamickosť medzinárodných vzťahov, prostredníctvom konkrétnych cieľov a výsledkov na nasledujúcich 5 až 10 rokov.

Strategický kompas EÚ však nebude „vytvárať základy“ na vytvorenie európskej armády. EÚ bude formovať a vykonávať spoločné cvičenia, napríklad v kybernetickej oblasti, ale ako ekvivalent NATO sa nevyformuje. Silnejšia a akcieschopnejšia EÚ v oblasti bezpečnosti a obrany - pozitívne prispeje ku globálnej a transatlantickej bezpečnosti a je doplnkom k NATO, ktoré zostáva základom kolektívnej obrany jeho členov. Cieľom EÚ je zároveň zvýšenie výdavkov členských štátov EÚ na obranu, ktoré by mali zvýšiť úroveň európskych vojenských spôsobilostí a kapacít. Zvýšená časť výdavkov by mala smerovať aj do výskumu a vývoja nových vojenských technológií.

Európska rada sa na zasadnutí v dňoch 20. - 21. júna 2019 v Bruseli dohodla na novom strategickom programe na roky 2019 – 2024, ktorý stanovuje prioritné oblasti činnosti Európskej rady a usmernení pre pracovné programy inštitúcií EÚ. Európska komisia sa v rámci priorít určených na roky 2019 – 2024 zamerala (ako na jednu zo šiestich priorít) na stratégiu silnejšej Európy vo svete (A stronger Europe in the world 2019 – 2024).

Cieľom globálnej stratégie EÚ je zefektívniť reakciu EÚ na rôzne výzvy vrátane tak aktuálnej energetickej bezpečnosti, migrácie, či zmeny klímy, násilného extrémizmu a hybridných hrozieb. Celkovú stratégiu a politické smerovanie EÚ je však potrebné vnímať v širších súvislostiach.

V globálnej stratégii EÚ sa ustanovujú hlavné záujmy a zásady EÚ – je to spoločná vízia a kolektívne smerovanie EÚ. Zmluva o EÚ v jednotlivých článkoch pritom ustanovuje zásady, mechanizmy a postupy vykonávania spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (Zmluva o EÚ – článok 25, článok 28, článok 29 až 31, článok 37 a článok 41).

Zásadnými dokumentami globálnej stratégie EÚ, ako súčasťou SZBP, sú dokumenty „Spoločná vízia, spoločný postup: Silnejšia Európa – Globálna stratégia pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ“ z 28. júna 2016 a „Pohľad na uplynulé tri roky, pohľad do budúcnosti“ z 13. júna 2019.

„Globálna stratégia pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ“ ustanovuje päť všeobecných priorít, ktoré, ako už bolo uvedené, v októbri 2016 schválila Rada EÚ.

Ide o priority v oblasti:

- bezpečnosti a obrany,
- budovania odolnosti štátov a spoločnosti,
- integrovaného prístupu ku konfliktom a krízam,
- kooperatívneho regionálneho usporiadania,
- globálnej správy založenej na pravidlách.

ZÁVER

Vplyv ruskej agresie proti Ukrajine je na postavenie Európy a EÚ v otázke bezpečnosti ako aj smerovania SZBP zjavný. Do popredia sa dostáva, okrem doposiaľ vyznávaných spoločných hodnôt EÚ a spoločnej obchodnej politiky, aj potreba budovania vojenských spôsobilostí a kapacít a jednoty krajín EÚ, potreba energetickej samostatnosti, ďalšieho rozširovania EÚ, potreba aktívneho konania a jednania, ako aj otázka efektívnosti fungovania medzinárodného práva, o čom svedčí aj Konferencia o budúcnosti Európy.

Z hľadiska histórie európskej integrácie, vojna na Ukrajine otvorila smerovania, ktorými sa môže uberať budúcnosť integrácie EÚ, o čom svedčí aj použitie Európskeho mierového nástroja (European Peace Facility – ďalej len „EPF“) na dodávku zbraní pre tretiu krajinu, ktorý sa zvýšil z pôvodne plánovaných tridsaťjeden miliónov eur na päťsto miliónov (Zakladajúce zmluvy neumožňujú, resp. zakazujú použitie peňazí zo spoločného rozpočtu na financovanie operácií vojnového charakteru), takže EPF financujú členské štáty mimo viacročného finančného rámca (EPF ako funkčný nástroj, ktorý možno zvýšiť až do päť miliárd eur).

EPF obsahuje v rámci jedného nástroja dva piliere financovania, čím sa v tejto oblasti zjednodušujú rozhodovacie postupy a vytvára sa užšia jednota a súdržnosť opatrení EÚ:

a) pilier pre operácie, z ktorého sa financujú spoločné náklady na misie a operácie SBOP s vojenskými alebo obrannými dôsledkami v súlade s článkom 42 ods. 4 a článkom 43 ods. 2 Zmluvy o EÚ, a

b) pilier pre opatrenia pomoci, z ktorého sa v súlade s článkami 28 a 30 Zmluvy o EÚ financuje činnosť Únie zameraná na tretie štáty a regionálne alebo medzinárodné organizácie, ktorej cieľom je posilnenie vojenských a obranných kapacít a podpora vojenských aspektov operácií na podporu mieru.

Integrálnou súčasťou európskej zahraničnej politiky s presahom na bezpečnosť sa stali sankcie, ktoré boli schválené jednotne všetkými členskými štátmi Únie. To dokazuje, že napriek výhradám ku konzistentnosti spoločného postupu v zahraničnej politike sú členské štáty v čase krízy schopné postupovať koordinovane a jednotne, čo robí z EÚ dôležitého aktéra medzinárodných vzťahov. EÚ má väčší vplyv na svetovej scéne, keď v medzinárodných otázkach, napríklad pri medzinárodných rokovaniach, zastáva jednotný postoj.

V kontexte zásad SZBP EÚ sa do popredia opäť dostali otázky, resp. snahy týkajúce sa rozširovania EÚ, o čom svedčí aj skutočnosť, že na februárovej Mníchovskej bezpečnostnej konferencii francúzsky prezident naznačil zmenu postoja v prístupových rokovaniach so Severným Macedónskom, ktoré je od roku 2020 členským štátom NATO, pričom sa dá predpokladať, že konštruktívnejší prístup k rozširovaniu budú zastávať aj krajiny strednej Európy.

ZOZNAM BIBLIOGRAFICKÝCH ODKAZOV

BELAN, L. 2016. Vlastnosti bezpečnosti. In *Národná a medzinárodná bezpečnosť 2016 – zborník vedeckých a odborných prác z medzinárodnej vedeckej konferencie*. Liptovský Mikuláš : Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2016, s. 31-37. ISBN 978-80-8040-534-2.

EDA. 2020. *The Permanent Structured Cooperation (PESCO)*. [online] [cit. 2022-02-12]. Dostupné na internete: <<https://lnk.sk/lq26>>.

EDA. 2021. *European Defence Fund (EDF)*. [online] [cit. 20-08-2022]. Dostupné na internete: <<https://lnk.sk/cw35>>.

EK. 2022. *European Peace Facility (EPF)*. [online] [cit. 20-08-2022]. Dostupné na internete: <<https://lnk.sk/kc04>>.

EÚ. 2022. *A Strategic Compass for Security and Defence*. [online] [cit. 22-08-2022] Dostupné na internete: <<https://lnk.sk/mpg5>>.

EÚ. 2022. *The Common Foreign and Security Policy*. [online] [cit. 22-08-2022] Dostupné na internete: <<https://lnk.sk/x017>>.

- EÚ. 2022. *The Common Security and Defence Policy*. [online] [cit. 22-08-2022] Dostupné na internete: <<https://lnk.sk/dbdi>>.
- IVANČÍK, R. – JURČÁK, V. 2013. *Peace Operations of International Crisis Management*. Ostrowiec Świetokrzyski : Wyższa Szkoła Biznesu i Przedsiębiorczości w Ostrowcu Św., 2013. 182 s. ISBN 978-83-936652-6-6.
- IVANČÍK, R. 2020. Zvyšovanie úrovne bezpečnosti a obrany Európskej únie cestou rozvoja vojenských spôsobilostí a kapacít. In *Medzinárodné vzťahy*, 2020, roč. 18, č. 3, s. 276-291. ISSN 1336-1562.
- IVANČÍK, R. 2021. Bezpečnosť a obrana Európskej únie z pohľadu napĺňania politicko-vojenských ambícií. In *Medzinárodné vzťahy*, 2021, roč. 19, č. 2, s. 119-137. ISSN 1336-1562.
- IVANČÍK, R. 2022a: *Bezpečnosť. Teoreticko-metodologické východiská*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2022. 239 s. ISBN 978-80-7380-873-0.
- IVANČÍK, R. 2022b. O strategickej autonómii a budúcnosti Európskej únie v Severoatlantickej aliancii. In *Vojenské reflexie*, 2022, roč. 17, č. 1, s. 43-60. ISSN 1336-9202. Dostupné na internete: <<https://doi.org/10.52651/vr.a.2022.1.43-60>>.
- JURČÁK, V. a kol. 2009. *Organizácie medzinárodného krízového manažmentu*. Liptovský Mikuláš : Akadémia ozbrojených síl gen. M. R. Štefánika, 2009. 235 s. ISBN 978-80-8040-387-4.
- JURČÁK, V. a kol. 2020. *Teoretické prístupy k skúmaniu bezpečnosti*. Ostrava : Key Publishing, 2020, s. 10-19. ISBN 978-80-7418-358-4.
- KAZANSKÝ, R. 2018. *Nové prístupy k transformácii bezpečnostného sektora*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálnych študií, 2018. 133 s. ISBN 978-80-7556-040-7.
- MAJCHÚT, I. 2018: Súčasný bezpečnostný aspekt. In *Národná a medzinárodná bezpečnosť 2018 – zborník vedeckých a odborných prác z medzinárodnej vedeckej konferencie*. Liptovský Mikuláš : Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, s. 233-241. ISBN 978-80-8040-568-7.
- NEČAS, P. – KOLLÁR, D. 2018. Bezpečnostná stratégia EÚ a jej význam pre sektorovú bezpečnosť. In *Medzinárodné vzťahy 2018: aktuálne otázky svetovej ekonomiky a politiky*. Bratislava : Ekonóm, 2018. s. 519-529. ISBN 978-80-225-4602-7.

JUDr. Iveta NOVOTNÁ

Externý doktorand Katedry bezpečnosti a obrany,

Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika

Demänová 393, 031 01 Liptovský Mikuláš

+421 905170429

iveta.novotna3@gmail.com